

SA ISANG HINDI NATATANGING UMAGA, AT ANG MGA ULAP AY DAHAN-DAHANG PUMAIBABAW SA NABUBULOK NA LUNGSOD

SYNOPSIS

Nagtatagpo sina Meg at AJ sa isang karaniwang tanghalia. Kagigiliwan ni AJ ang may asawang si Meg. Matutuwa naman si Meg sa prangka at kakaibang pakikitungo ni AJ. Sa unang tingin, isang masahang huntahan.

Limang taon ang makalipas, magtatagpo silang muli. Ika-40 kaarawan ni AJ, at sinadya siya sa bahay ng dating kasintahang si Meg. Noong una silang magtagpo, nagbiro si AJ na magpapakamatay siya sa kanyang ika-40 kaarawan.

Ang dulang SA ISANG HINDI NATATANGING UMAGA, AT ANG MGA ULAP AY DAHAN-DAHANG PUMAIBABAW SA NABUBULOK NA LUNGSOD ay isang kuwento ng pag-ibig na sadyang tinanggal ang gitna – isang marahas na pagtalon mula sa matamis na simula hanggang sa nostalgia ng paghihiwalay.

MGA TAUHAN

MEG

Babae, 31 at 36

AJ

Lalaki, 35 at 40

TY

Lalaki, 32 at 37

ILANG TALA

Bagamat ang dula ay may limang bahagi na nagaganap sa sa iba't-ibang panahon, intensyon ng mandudula na ito'y itanghal ng halos walang pagitan sa pagpapalit ng mga eksena. Maaaring gumamit ng mga malikhaing transisyon.

Sa unang produksyon nito, halimbawa, ang tanging gamit sa entablado ay isang mesa, dalawang upuan, at mga gumagalaw na frame ng bintana at pintuan. Sa bawat pagpalit ng tagpo, inaayos na lamang ang mesa't mga upuan para magbigay ng hint tungkol sa lugar. Ginamit ang mga frame ng pinto at bintana bilang biswal na metaphor sa paglipas ng panahon – unti-unti silang lumiligid sa perimeter ng entablado sa direksyong pa clockwise, parang mga kamay ng orasan.

Siyempre, maaaring gumamit ng iba pang creative na paraan ang sinumang magtatanghal ng dulang ito. Pero mahigpit na ihinahabilin na kailangang mabilis at malinis ang palitan ng mga eksena – mahalagang bahagi ng design ng dula ang biglaan, mabilis (mas akma siguro tawaging “marahas”) at walang babalang paglipas ng panahon.

I

Silid. Alas nuwebe ng umaga.

Nakaupo si MEG sa harap ng isang vanity table.

Naka bra at palda lamang. Inaayusan ang sarili.

Lalabas mula sa banyo si TY.

Ilalapag nito ang salamin sa mata sa harap ni Meg.

TY : Aalis ka na naman na walang nakikita.

(Yayakapin si Meg, hahalikan sa batok) Bati na tayo, ha?

MEG : Thank you. Mamaya na lang, Papa. I'll be late.

TY : Nakatulog ka kagabi?

MEG : Yes.

TY : Nagalit ang daddy mo?

MEG : Hindi naman magsasalita 'yun.

TY : (*Muli, hahalikan sa batok ang asawa. Affectionately.*) I love you, Ma.

MEG : Papa, stop.

Hihimasin ni Ty si Meg, mapang-akit. Patuloy na hahalikan.

Walang imik si Meg.

Kukunin ni Meg ang salamin sa mata.

Ilalagay ito sa bag.

Hihawalay si Ty.

TY : Burara ka rin kung minsan, ano?

MEG : Papa, too early.

TY : Nasaan na ang case ng salamin mo?

MEG : Naiwan ko sa opisina.

TY : Ang mahal-mahal niyan, nakalagay lang sa bag mo. Malabo ba ang mata ng bag mo?

MEG : Ayoko ng may salamin kapag nagcocommute, ok?

TY : You're impossible, you know? Malabo ang mata mo, ayaw mo mag-salamin.

MEG : I have a long day ahead at work. Ok? Enough na. Naiistress ako sa boses mo, Papa. Kagabi ka pa. I like it kapag naguusap tayo, ok? I like it. I miss it. I don't want to tune you out. Please lang. Please. Not this morning.

TY : Ok. We're going to stay quiet. May biyahe ako sa Pangasinan later pala.

(Saglit.)

So mamaya, gusto ko eksaktong alas nuwebe nasa house ka na.

MEG : I'll try my best.

TY : Best? Do it.

MEG : Paano naman kung hindi ko maabutan ang last shuttle?

TY : Umalis ka kasi on time.

MEG : Paano naman kung may kailangan akong tapusin?

TY : You have to manage your time.

MEG : Manager na rin kita ngayon, ganoon?

TY : Basta I want you here by nine. Tatawagan kita.

MEG : I'll do my best.

TY : Don't do your best. Do it.

MEG : Bahala ka sa buhay mo.

TY : Bawasan mo kasi yang kadaldalan mo. Wala ka ng ginawa kundi makipagtsismisan sa mga kaopisina mo.

MEG : Again, Papa? Nine-thirty lang naman ako inabot kagabi, 'di ba? What's your big problem?

TY : My big problem is, minsan nakakalimutan mo na may asawa kang tao. May pamilya. Alam mo namang wala ako dito most of the time.

MEG : You're like a caveman, sometimes. Pareho lang tayong nagtatrabaho.

TY : Kapag umarte ka parang wala kang anak. You should be here. Kung lagi kang wala, sayang lang ang oras ko sa kachecheck kung nasaan ka. Kung simpleng oras ko, hindi mo mairespeto, irespeto mo naman that I have to go on overtime lagi because I'm trying my best to give you your kitchen.

MEG : (*Gigil, pipihit para harapin ang asawa*) Iyong kitchen na naman ba ang pagaawayan natin? Bakit ka ba galit na galit?

TY : Magbihis ka na. Maleleyt ka na.

MEG : Sobra ka na, Papa. Sobra na. Gigil na gigil na ko sa'yo.

TY : Tumino ka kasi kaya?

MEG : *(Babatuhin ng suklay ang asawa)* What do you want ba?

TY : Stop it.

Babatuhin pa ng ilang maliliit na gamit ni Meg si Ty.

Gigil na gigil, lalapit ito sa may kama at kukuha ng unan.

Paghahampasin niya ng unan ang asawa.

Uupo siya at isisiksik sa ulan ang mukha.

Sisigaw siya.

Sisigaw ng sisigaw - hanggang hinganlin, hanggang tuluyan ng umiyak na nakasiksik ang mukha sa unan.

Saglit. Katahimikan.

MEG : I hate you. Nakapag make-up na ko.

TY : Sino ba nagsabing magsisisigaw ka diyan?

MEG : Ano'ng gusto mo?

TY : 'Di sumigaw ka.

MEG : Gusto mong sumigaw ako?

TY : Sige lang. Para sugurin tayo dito ng Daddy mo. It's not like hindi pa 'yun galit sakin by now.

MEG : Ang init kasi sa sala.

TY : Magiinarte ka tapos hindi mo matitiis ang walang aircon.

MEG : Papa. I'm tired. Gusto ko lang pumasok sana. Wag na tayo mag start, please?

TY : Dapat lang pumasok ka ng maaga. Alam mo namang hindi ka puwedeng umuwi ng late, papasok ka ng late. On-time ka dapat. Kung ginagamit mo sana 'yang isip mo.

MEG : I'm sorry na. 'Yun ba ang gusto mo marinig?

TY : Ang gusto ko marinig, 'yung magiging mas responsable ka na. Para hindi na kita kailangang bantayan.

MEG : Thirty-minutes. Thirty-minutes lang ako late kagabi, alright? It's not the end of the world.

TY : Thirty-mintues din ang nasayang sa oras ko sa katetext at katatawag sa iyo.

MEG : Ano ba'ng gusto mo? Sabihin ko sa driver ng van na paliparin ang shuttle para hindi matrapik dahil nagagalit na ang asawa ko?

TY : Dapat kasi umalis ka on time. Sakto lang naman ang isang oras para umuwi sa'tin. Eight ang uwian mo. Hindi eight fifteen, hindi eight thirty.

MEG : Iniwan nga ng boyfriend niya si Cherry Lou!

TY : Bakit mo problema 'yon?

MEG : Ano ba naman ang makinig ako sa rant niya maski fifteen minutes? She's my only friend sa office, Papa.

TY : Uunahin mo pa ba ang kaibigan kesa sa mga anak mo?

MEG : Andirito naman sina Mommy at Daddy.

TY : So hindi mo rin masagot ang mga tawag ko?

MEG : Kausap ko nga si Cherry Lou!

TY : Hindi ka na dalaga. May I remind you.

MEG : She's my one and only friend sa office, Papa!

TY : May pamilya kang tao.

MEG : 'Yun ba ang ibig sabihin noon?

TY : 'Yun dapat.

Saglit.

Matagal na katahimikan.

Meg, surrendering, stands up.

Isusuot niya ang kanyang blouse. Pupunasan ang mukha.

Ipapasok lahat ng gamit sa bag.

MEG : Papasok na ko.

TY : Don't be late.

MEG : I won't. Magtataksi ako.

TY : Tawagan mo ko 'pag nakasakay ka na ng taksi.

MEG : Yes, Papa.

TY : Saka pagdating mo sa opis. Galing sa landline mo.

MEG : Yes, Papa.

TY : Lalo na mamaya, mahalagang makarating ka ng nine. Eksakto. Dahil bukas, bago ka pumasok, kailangan mong daanan 'yung house. Check mo kung ok sa'yo 'yung ginagawa ng contractor sa kusina mo.

MEG : Do you know I regret ever pointing out those tiles?

TY : Na tatlong beses na mas mahal kesa sa ibang tiles? Ano'ng problema mo, binigay naman sa'yo?

MEG : I don't like those tiles. Now.

TY : Gusto mo 'yun, diba?

MEG : Papa... papasok na ako.

TY : Magmadali ka na. Kanina pa hindi maganda ang panahon. Lagi mo kasing nakakalimutan salamin mo kaya maski weather hindi mo napapansin.

Saglit.

Lalapit si Meg sa asawa para halikan ito sa pisngi.

Lalabas ng kuwarto.

Hihinga ng malalim si Ty.

II

Mesa sa isang restawran.

Alas sais.

Katatapos lamang kumain nina Meg at AJ.

MEG : ... Noong bata pa kasi ako, we'd always be on vacation sa province kapag walang school. Like iniwan lang kami doon. Then we'd spend the entire summer playing with our cousins lang. Kala mo naka heels ako everyday right, kala mo city girl lang talaga ako? No, in those days naranasan ko rin yung mag climb ng tree, then buong afternoon na kayo doon, or mag swim

sa stream. Tapos mag play with the chickens saka mga goats. 'Yan ang na-appreciate ko sa husband ko e. Kasi may province din sila. 'Yun ang gusto ko maranasan ng mga boys. Every summer. 'Yung magkaroon sila ng break. Na province ha. Break sa province. Ikaw ba may province ka?

AJ : Well, mother ko taga Davao.

MEG : Pumupunta rin kayo doon?

AJ : Never. Except one time. Noong may namatay.

MEG : Oh. But you know what I mean, right?

AJ : Not exactly, pero I guess I appreciate it.

MEG : It's fun kasi. Iyong ganoon. I want my boys to experience that. Kaya I appreciate na husband ko has a province.. I mean, I appreciate him for many more reasons, pero isa na 'yun.

AJ : You talk a lot ano?

MEG : I do?

AJ : Not that I mind.

MEG : Diyosko, sorry. I mean, so sorry. I didn't want to dominate our conversation naman.

AJ : I don't mind. I like it.

MEG : Talaga lang ha.

AJ : Seryoso.

MEG : So ikaw naman. Tell me about yourself.

AJ : What do you want to know?

MEG : Ikaw. First lunch natin ito. Introduce yourself, Mr. Martinez.

Saglit.

Matatawang bahagya si AJ.

Kukunin niya sa bulsa ang wallet. Maglalabas ng tarheta.

Iaobot ito kay Meg.

AJ : Andiyang job title ko, saka 'yung office cellphone. Nickname's AJ. Pero you

know that already.

MEG : What's this?

AJ : Introduction kamo.

MEG : Are you that boring? (*Pabirong ibabato kay AJ ang tarheta*) Kidding aside, tell me something about yourself.

AJ : Wala naman yata akong masasabi. Medyo boring nga ako.

MEG : Tell me about your family.

AJ : I have a mother. She's old. Gusto ko magka kotse kaya I took this job.

MEG : You don't have a girlfriend?

AJ : Meron. Dati.

MEG : Naghiwalay kayo?

AJ : Patay na.

MEG : Oh. Seriously?

AJ : Alangan namang mag joke ako?

MEG : Oh. Sorry ha.

AJ : Ok lang. Hindi naman ikaw ang pumatay.

MEG : Pinatay siya?

AJ : No. Suicide.

MEG : You serious? I mean, sorry. Sorry ha. I know naman no one would make jokes about things like that. Ano ba 'ko. Sorry ha. I talk to much, you see. Apparently, I talk to much and ask the wrong questions. All the time.

Saglit.

Ngingiti lamang si AJ.

AJ : Chill ka lang.

MEG : Sising sisi ka na siguro na inaya mo kong mag lunch ano?

AJ : Isn't it the other way around?

MEG : Really?!

AJ : Kumukuha ako ng tubig kanina. I was trying not to be obvious that I noticed you noong nag xerox ka. Sabi mo, hey. Sabi ko rin, hey. Sabi mo, grabe ang dami ng work ano, you're so hungry na. Sabi ko, ako rin. Sabi mo, when are you having lunch. Sabi ko, ngayon ngayon. Sabi mo, gusto mo mag eat out.

MEG : Well. Oo nga naman.

AJ : Sabi ko nga.

MEG : Uy, don't take this wrongly ha. Alam mo na naman siguro ako maski one week pa lang. I mean, na notice na naman siguro ang ugali ko. Ayoko ng merong na-a-out of place. Ganoon lang ako. Just in case, don't end up thinking na I asked you out ha? I mean, this is a friendly lunch sa labas ng isang magkaopisina.

AJ : Ano naman ngayon?

MEG : What do you mean, ano naman ngayon?

AJ : I mean, bakit mo ineexplain 'yan that way? Ang daldal mo.

MEG : I just don't want you to get the wrong ideas. Ibig ko sabihin, about me. I'm a married woman, and I act like one. Friendly lang ako.

AJ : Huwag ka mag-alala. Hindi naman ako tanga. I won't assume na may malisya ka. Hindi naman ako bobo. Quiet type lang. (*Saglit*) Madaldal kang tao, ano?

Bahagyang magkakatawanan ang dalawa.

MEG : Hingin na natin ang cheque.

AJ : Ako na ang bahala.

MEG : Split tayo.

AJ : Ako na. Singilin natin sa opisina.

MEG : It's not an hour yet.

AJ : What's not an hour?

MEG : Technically, it's not going to be an hour. Kasi kanina, kasama natin si Ben bumaba at naglakad hanggang diyan sa parking. Parang meeting na rin 'yun, kasi we were still talking about operational stuff. Kaya technically, it's only been thirty-five minutes. Meron pa tayong kalahating oras.

AJ : Ay. Uso ba ang bilangan ng lunch break sa opis?

MEG : Actually, no.

AJ : Ibig sabihin, we have all the time in the world.

MEG : Not quite. But yeah.

AJ : Tinatamad ka pang umakyat ano?

MEG : Sort of.

AJ : Bakit?

MEG : Siguro dahil ang kulimlim. It's not exactly the type of day na nakakasipag mag work, right?

AJ : I hate days like this.

MEG : Why?

AJ : Ang init. Pinagpapawisan ako.

MEG : Is that why ayaw mong magpahawak sa braso kapag naglalakad.

AJ : Ayoko lang talaga. Period. Besides, ayoko sa clingy.

MEG : Hindi naman ako clingy. Medyo mataas lang talaga ang heels ko.

AJ : 'Di sana nag flats ka.

MEG : Taray mo naman.

AJ : Kidding aside, though, bakit nga ayaw mo pang bumalik sa opisina?

MEG : Sabihin na lang natin na gusto kong mag blow ng steam.

AJ : Blow some steam!

MEG : How?

AJ : Paano ba mag blow ng steam? Magkuwento ka. Just be your normal, adorable talkative self. Ano man 'yang gusto mo ikuwento.

MEG : Huwag na lang. Let's just stay here for a while.

AJ : Ano ba ikukuwento mo? Marital problems?

MEG : Why'd you think I have those?

AJ : Wala lang.

MEG : If indeed I had those, hindi naman kita ibobore ng ganoon. Saka hindi pa tayo close, let me remind you. Ganito na lang. Tell me a few interesting things about yourself. Halimbawa, how'd you end up working as a business development manager? Fancy title. Iyan ba ang passion mo?

AJ : No. Ang passion ko actually, magturo.

MEG : Really?

AJ : Well, yeah. Noong college, meron kaming org na nagtuturo kami ng magbasa saka magsulat sa mga matatanda na. Kunwari, sa mga tinderer saka

tindera na hindi marunong. Ganoon.

MEG : Paano ka naman napadpad sa business development?

AJ : Kailangan ko ng malaking sweldo. Pang support sa nanay ko. Twice na kasi nagka-cancer yun. Parang hobby lang yata niya magkasakit. Medyo nalubog kami sa utang.

MEG : Why this line of work then?

AJ : I don't know. Dito lang ako napadpad. I guess dahil magaling ako sa math saka mag-stalk ng kung ano ano saka sino sino sa internet.

MEG : Oh.

AJ : Bakit gusto mo malaman?

MEG : Naitanong ko lang naman. Getting to know you. Saka ang daldal ko nga masyado kanina, hindi ba? So may balak kang mag asawa, mag family someday?

AJ : Wala na siguro. Mgpapakamatay na kasi ak on my 40th birthday. Siguro naman patay na ang nanay ko noon. So bale, meron pa akong five years. 35

na ako ngayon e.

MEG : Grabe, ang morbid mo naman.

AJ : I'm kidding.

MEG : (*Kakatok sa mesa*) Don't say jokes like that. It's not very good.

AJ : Jokes are half meant.

MEG : Loko ka. Tara na nga. Ayoko ng usapang ganito.

AJ : Bakit?

MEG : Siyempre. Ayokong mamatay ka.

AJ : Bakit naman?

MEG : Sino ba naman ang may gustong may mamatay?

AJ : But you don't know me.

MEG : AJ!

AJ : You don't know me from Adam. (*Kukunin ang tarhetang binatang pabalik ni Meg kanina*) You don't even have my card.

MEG : (*Kukunin ang card*) Akin na nga 'yan.

AJ : My number's there. At the back, my personal. Do you really want to get the cheque?

MEG : No. If you promise not to be weird.

AJ : I'll try my best. Pero I won't promise. I promise a lot of things, pero not those I know I won't be able to give.

Saglit.

Magdidilim.

III

Dalawang upuan. Lobby ng isang ospital.

Nakaupo si AJ.

May hawak na cellphone na nagriring.

Darating si Ty. Pupuntahan si AJ.

TY : Brad, ikaw 'yung officemate ni Meg?

AJ : Yes. (*Iaabot kay Ty ang cellphone*) O, telepono ng asawa mo.

TY : Salamat ha. Pasensiya na sa abala. Nasaan na ba siya?

AJ : Pinapupunta siya doon sa taas for some testing. Ewan ko. Dugo yata.

TY : Oh. Maga ba ang mukha?

AJ : Oo. Saan ba siya allergic?

TY : I don't know this time. Marami kasing allergy 'yan. Pasensiya ka na, naabala ka pa ha.

AJ : Hindi, ok lang. Ako lang kasi ang manager na nasa office kanina. Sa akin tinawag ng nurse. (*Iaabot ang kamay kay Ty*) AJ pala, pare.

TY : Oh. Ikaw si AJ? (*Kakamay*) Tyrone Huxley Benavidez, pare. Attorney 'din. Saang law school ka nga?

AJ : Ay, hindi ako abugado.

TY : Ah, oo nga pala. Ikaw nga pala 'yung bago ano? 'Yung sa business development?

AJ : Hindi naman gaano bago. Apat na buwan na rin ako.

TY : Ikaw 'yung boyfriend ni Cherry Lou.

AJ : Boyfriend?

TY : Oo. Kayo daw ni Cherry Lou, 'di ba?

AJ : I guess.

TY : Nice girl. I met her once. Lasengga lang. Umiinom pa rin ba?

AJ : I guess so.

TY : Ah. Ok. Pre, dito daw ba siya babalik? Let me text her lang, ha?

Uupo si Ty. Magtetext sa cellphone.

Tutunog ang isa pang hawak na cellphone.

Patawa-tawa.

TY : Ayan. Para kunwari nagagalit ako. Don't tell.

AJ : Ok. Pre, do you mind kung babalik na ako sa office?

TY : Dala ba niya ang bag niya?

AJ : Oo.

TY : Taga Las Pinas ka rin, hindi ba? Sabay ka na sa amin.

AJ : May mga tatapusin pa ako.

TY : Are you sure?

AJ : Yes.

TY : Ok. Ingat ka pare. Were you able to tell her na natawagan mo na ako before she left for the tests?

AJ : Hindi. Pasabi na lang na may hinabol ako. Hindi na ako nakapagpaalam.

TY : She expecting you when she comes back?

AJ : Hindi naman siguro. Nagkataon lang kasi na ako ang pinaka senior sa office.

TY : Ang galing, ano? Ikaw ang pinaka senior e hindi ka naman abugado, at abugado ang lahat ng empleyado?

AJ : What do you mean?

TY : Wala. I was kidding. Ingat ka pare.

AJ : Sige. Ingat din kayo.

TY : Regards kay Cherry Lou.

AJ : Who?

TY : Cherry Lou. “Girlfriend” mo.

AJ : What do you mean?

TY : Nothing, brad. Nothing.

TY : Ok.

Saglit.

Lalabas si AJ.

Magdidilim.

IV

Isang bahay sa Las Pinas.

Limang taon ang makalipas.

Isang mesa, mga upuan.

Wala ng ibang kagamitan.

Inilalabas ni Meg ang ilang cupcake mula sa isang kahon. Inaayos ito sa mesa.

Nakatayo sa hindi kalayuan si AJ, may hawak na garbage bag.

Saglit.

Ilalapag ni AJ sa upuan ang garbage bag.

Uupo. Sa malayo.

Tableau.

AJ : Paano mo naman iexplain ang pagbabalik ng mga damit na 'yan? Hindi ba nagiiimbentaryo ng damit ang asawa mo?

MEG : Kasya pa kaya sa akin ang mga ito?

AJ : Kasya na ulit sa'yo. Ang bilis mong pumayat. Ilang buwan na ba ang baby mo?

MEG : Apat.

AJ : Wow.

MEG : May hiwa na ako sa tiyan.

AJ : Malamang.

MEG : Hindi na makinis ang tiyan ko.

AJ : Normal lang naman 'yan. Keloidal ka ba?

MEG : I don't think so.

AJ : Ok lang 'yan. Kikinis ka rin ulit.

MEG : Sana.

AJ : Ano ang excuse mo today?

MEG : Excuse saan?

AJ : Sa asawa mo.

MEG : Wala. Pumasok sa office.

AJ : Hindi ba gusto noon tinatawagan mo siya halos oras-oras?

MEG : Actually, tuwing break at tuwing lunch lang naman.

AJ : O, paano 'yan?

MEG : Wala na. Kinakutsaba ko na si Cherry Lou. Told her na sagutin ang phone tapos sabihin nasa mahabang planning meeting ako.

AJ : Kawawa naman si Cherry Lou.

MEG : Bakit?

AJ : Ang dakilang piping saksi.

Matamlay na magkakatawanan ang dalawa.

Saglit.

MEG : Bakit hindi mo siya niligawan?

AJ : Sino?

MEG : Si Cherry Lou. Single siya.

AJ : Bakit ko naman liligawan?

MEG : Single ka rin naman.

AJ : E hindi ko naman siya gaano gusto.

MEG : Maganda naman siya.

AJ : Hindi naman porke maganda liligawan mo na agad.

MEG : Crush ka noon dati.

AJ : Noong bago pa lang ako?

MEG : Hindi. Tayo na noon. Noong pumayat ka.

AJ : Ah. Crush ko rin ang sarili ko noong pumayat ako.

MEG : Tanong nga siya ng tanong sa akin noon. Hindi ko nga masabi.

AJ : Nalaman ba niya eventually?

MEG : Babae rin 'yun. Hindi naman 'yun tanga.

AJ : Kunsabagay. Piping saksi nga.

MEG : You know what, part of me noon, I was imagining, sana ligawan mo si Cherry Lou. Magkatuluyan kayo. Ganoon. Then you can get me bilang ninang ng baby n'yo. Or something. Basta, something like that.

AJ : May fetish ka sa kumare-kumpare sex?

MEG : Para 'tong sira.

AJ : Bakit bigla mong binubugaw si Cherry Lou?

MEG : Hindi naman. Hindi ko naman tinuloy, 'diba?

AJ : I would have done it. I would have done it kung gusto mo. Pogi din naman ako. Maski papaano.

MEG : I know. (*Matatawang bahagya*) Pero alam kong hindi ka magiging masaya doon.

AJ : Well, oo nga. To be completely fair.

MEG : Minsan, I was thinking, you liked me too much. Way too much for your own sake.

AJ : Like?

MEG : Oo. You liked me. Same way I liked you.

AJ : Na demote na ako sa pagiging liker mula pagiging lover?

MEG : Hindi naman sa ganoon.

AJ : Nagbibiro lang ako.

MEG : Gusto ko lang naman kasi noon, maging masaya ka.

AJ : Kaya ko dapat ligawan si Cherry Lou?

MEG : Yeah.

AJ : Akala ko ba alam mong hindi ako magiging masaya kay Cherry Lou?

MEG : Oo.

AJ : Ang gulo mo kausap.

MEG : Are we fighting? Pumunta lang naman ako para batiin ka ng happy 40th birthday.

AJ : We're not fighting.

MEG : Galit ka.

AJ : I'm not.

MEG : Galit ka, eh.

AJ : I'm not.

MEG : Bakit hindi ka galit?

AJ : Bakit ako magagalit?

MEG : Hindi ka ba galit maski konti?

AJ : Hindi.

MEG : Hindi ka ba nalungkot when we weren't seeing each other anymore?

AJ : Nalungkot. Konti.

MEG : Konti? And then what?

AJ : And then what? What was I supposed to do?

MEG : Kumain ka ng cupcake.

AJ : Kumain ka ng cupcake? That was what I WAS supposed to do?

MEG : Oh. I misheard. Kala ko “am.” Pinasalubungan kasi kita ng cupcakes.
Might as well eat it.

AJ : I don't want cupcake.

MEG : Kumain ka ng cupcake.

AJ : Hindi na nga ako kumakain ng cupcake. Diabetic na ako.

MEG : Maski isa lang! Kumain ka ng cupcake. Please. Please! Sugarfree 'yan.
At yes, alam kong diabetic ka. Para kang tanga.

Trying to be sweet, lalagyan ni Meg ng cupcake ang palad ni AJ.

Saglit.

Muling ilalapag ni AJ ang cupcake sa mesa.

AJ : If you have to know, yes. Nalungkot ako noong hindi na tayo nagkita.

Malungkot naman ang buhay ko dati. Hindi ko lang alam. Sabihin na lang natin na malungkot na siya dati pa by default. Noong nawala ka, bumalik lang sa normal ang buhay ko. .

MEG : Maniwala ka man sa hindi, I was always worried about you.

AJ : You needn't worry. Natatandaan mo ang motto ko sa buhay?

MEG : Chill lang.

AJ : Oo. Chill lang.

MEG : Noong namatay ang mother mo, I wanted to see you.

AJ : Why?

MEG : Alam kong mag-isa ka na lang.

AJ : She's been senile for a decade. Mag-isa talaga ako sa buhay way longer than that. Ok din ang timing noong namatay siya. Kaaalis mo lang noon para sa maternity leave mo e. So at least, for two weeks – isang lingo siya sa ospital tapos isang lingo na nakaburol – hindi kita iniisip.

Saglit.

MEG : I wanted to see you. Hindi ko lang talaga kaya pa.

AJ : Well, hindi naman ako tanga. I knew that.

MEG : I wanted to see you many times after that.

AJ : It's nice to hear.

MEG : Noong sabi ni Cherry Lou na nag resign ka, gusto kitang puntahan. Maski tawagan lang.

AJ : You could have, you know. It would have been just a conversation. Hindi ka na sana bumili pa ng cake. It's for your own peace of mind lang naman, 'di ba?

MEG : I didn't have the courage to. Gusto ko harapan tayong mag-usap.

AJ : Bakit hindi mo ginawa?

MEG : Hindi ko alam ang ipapaalam sa asawa ko.

AJ : Kunsabagay. Hatid-sundo ka na niya ulit araw-araw, 'di ba?

MEG : Unfortunately, yes.

AJ : Unfortunately?

MEG : You know what I mean.

AJ : I will make a note of that. Sasabihin ko sa notebook. Huwag makipagrelasyon sa nasa iisang building. Kumplikado.

MEG : Nakukuha mo pang magbiro.

AJ : Totoo naman. Kapag lumipat sa kalapit na building ang asawa ng karelasyon, hiwalayan mo na agad.

MEG : Serious ako.

AJ : Masyado ngang serious.

MEG : Hindi ko lang siya karelasyon after all. Asawa ko siya.

AJ : Alam ko. That's what you made me feel everyday.

MEG : What do you mean?

AJ : Literal. Everyday. Sa tuwing nagmamadali kang umuwi. Sa tuwing pasilip-silip ka sa cellphone mo tuwing magkasama tayo. That was your message. Your meta-message. Alam mo naman ang ibig sabihin ng meta, hindi ba? Contracts lawyer ka naman siguro naman ok vocabulary mo.

MEG : AJ, hindi ako pumunta dito para makipagtalos.

AJ : I know. Kaya nga kakainin ko ang maski isang cupcake. Chill lang. Pero iuwi mo na lang ang iba. Wala na akong ref. If you didn't notice. Wala na. I'm leaving tomorrow. Kailangan mong dalhin 'yang cupcake mo pabalik ng office. Or else masasayang lang. (*Saglit.*) Alam mo nga pala, FYI, kaming mga diabetic minsan ayaw ng kahit anong sugarfree. Who eats that shit anyway? Wala pa kong natitikmang sugar free cake na matatawag na masarap. Ang tamis tamis masyado. Hindi tulad ng normal. Unfortunately nga lang, bawal.

Katahimikan.

MEG : Do you recall our first date?

AJ : Vaguely.

MEG : You were saying something silly. Para ka lang tanga. Sabi mo, kapag mag-isa ka na lang sa buhay, magpapakamatay ka at age forty.

AJ : Hindi ako magpapakamatay. Pupunta ako ng Hong Kong bukas. I took a job there, kung hindi pa nasasabi sa iyo ng piping saksi na si Cherry Lou.

MEG : Nasabi niya sakín.

AJ : So alam mo naman pala. After five long years, genuinely, biro lang 'yun.

MEG : That wasn't what I was driving at?

AJ : What were you driving at?

MEG : Gusto ko lang ikuwento, merong mga panahon noon, lagi kong iniisip, kung sakali lang, kung sakali lang na totohanin mo, baka magpakamatay na rin ako.

AJ : Ulol. Hindi nakakahawa ang pagiging suicidal. Hindi naman 'yun kuto.

MEG : That was the time that I felt so trapped. At ikaw lang naman ang nakaintindi noon.

AJ : Ako lang? Ang dami mo kayang fans. You were entertaining all of them.

MEG : Remember what I said kapag nagseselos ka ng ganyan dati?

AJ : You just need warmth?

MEG : Oo.

AJ : Sa taba ko dati, my warmth wasn't enough, ano?

MEG : Para kang sira. Huwag ka na magselos. Wala na silang lahat. Maski isa, hindi ko na kinakausap. I figured, hindi naman pala warmth ang hinahanap ko. Understanding. You figured it out before I did. Tama ka.

AJ : I know. Too late though.

MEG : You're an asshole now.

Matatawa ng matamlay si AJ.

Saglit.

AJ : Don't think things like that. Maski joke. Lalo na ngayon, tatlo na ang anak n'yo.

MEG : Hindi ko naman siguro tototohanin. Pero lagi kong iniisip.

AJ : Bakit mo pa kinukuwento?

MEG : Sabi ko nga - I was driving at something?

AJ : What?

MEG : Na naging mahalaga ka noon sa akin.

AJ : Anong point na malaman ko 'yan?

MEG : Dahil I want you to feel special.

AJ : Ano'ng praktikal na silbi noon sa akin? Siopao ba 'ko, na mas mataas ang presyo kapag special?

MEG : Gusto ko lang maging malinaw sa iyo na malaking bahagi ka ng buhay ko.

AJ : I already knew that.

Hahanapin ni AJ ang kahon ng mga cupcake.

Ipapasok muli ang cupcake na binigay sa kanya ni Meg.

Isasara niya ang kahon – with difficulty.

Mapipikon si AJ na hindi niya maisara ng maayos.

Uupo ito. Si Meg ang magsasara ng kahon.

Nakangiti itong bahaging naglalambing bahaging nang-aasar.

Magkakatawanan sila ng bahagya – iyong tawanan na bigla na lang matitigil dahil hindi dapat.

Saglit.

AJ : You better go. Makulimlim. Baka abutin ka ng ulan nagbabaha diyan sa Zapote.

(Kukunin ang kahon, ilalagay sa kamay ni Meg. Lilipat sa malayong bahagi ng mesa)

You know what part of you I like the most? Physical part, yung bahagi ng legs mo na malapit sa puwet. Ang lambot kasi. Emotional part, 'yung pagiging bully mo. Napapangiti na lang ako noon sa tuwing binubully mo ako. Lalo na kapag kumakain tayo sa labas, tapos oorder ka ng napakarami, tapos pipilitin mo akong ubusin kasi sasabihin mo maraming mahirap sa

Pilipinas. Ang tanga-tanga mo lang. Ang illogical. Saka tumataba ako. Partly, minahal kita ng dahil doon, maski naging chubby ako dahil sa'yo. Sabi ko noon, kung sakali lang na mamulat ka at iwan mo 'yang asawa mo, 'yang buhay mong hindi masaya, ok lang siguro maging henpecked husband ako. Ok lang. Noong nagaaway na kayo ng matindi kasi nasaksak ang boypren ni Cherry Lou at ni hindi ka makapunta sa burol dahil pinagbawalan ka ng asawa mo – sorry ha kung hanggang ngayon hindi ko pa rin mabanggit ang pangalan niya – tapos nagwawala ka at galit na galit ka, at sabi mo gusto mo iwan na ng tuluyan, umalis na lang, maski lumabas kang masamang tao, iyon ang nasa isip ko e, noong sabihin kong sige, umalis na lang tayo, magtago tayo sa Hong Kong, maski maubos pa ang konting ipon ko, mapagpakatotoo na tayo. Sabi ko, maski maging henpecked husband pa ko. Ok na sakín 'yun. Pero I guess that was a banal thing to think, dahil you're stupid and you'll never leave you're husband.

MEG : Bakit mo sinasabi sakín 'yan?

AJ : Pagbigyan mo na ko. Gusto lang kitang tawaging stupid bago ka umalis.

MEG : Am I?

AJ : Are you what?

MEG : Stupid?

AJ : Hindi naman siguro. Magulo ka lang kausap.

Bahagyang magkakatawanan ang dalawa.

Katahimikan.

Akmang lalapit si Meg kay AJ.

AJ : No hugs. Ayoko ng senti. Just walk out like you've walked out many times before, na parang babalik ka bukas.

MEG : Babalik nga ba ako bukas?

AJ : Alam mo namang wala kang babalikan, right?

MEG : Yeah.

AJ : At least we have some bit of dignity intact, right?

Meg blows AJ a flying kiss.

Tatalikod ito para umalis.

AJ : Meg. (*Saglit*) Good luck sa buhay.

Ngingiti si Meg. Aalis na ng tuluyan.

Magdidilim.

V

Silid ni Meg at Ty.

Nakaupo si Meg sa isang upuan, nakaharap sa Veranda, balot ng kumot.

Lalabas ng banyo si Ty.

TY : Ma, I don't want to be late tomorrow.

MEG : Sabi mo nga.

TY : Nabilinan mo ba si yaya?

MEG : Baon natin?

TY : Yeah.

MEG : Yeah.

TY : Sinabihan mo bang mag ingat?

MEG : Why?

TY : Nabagsak niya yung isang plate. Nabasag 'yung tiles sa tabi ng lalagyan ng sabon.

MEG : Oh. Hayaan mo na. Tiles lang naman 'yun.

Hihiga na si Ty.

TY : Gusto mo mag sex?

MEG : Puwedeng bukas na lang?

TY : Ok. I'm tired din naman.

MEG : Did you check on the kids?

TY : Of course.

MEG : Ty...

TY : Yes?

MEG : Matutulog ka na?

TY : Oo.

MEG : Ok. Goodnight.

TY : Bakit?

MEG : Wala.

TY : Bakit nga?

MEG : I was going to tell you something sana.

TY : What was it?

MEG : Nagbago na ang isip ko.

TY : Para kang tanga. Huwag ka ngang buwisit. Ano nga?

MEG : Huwag ka na magalit. It's not important. May naisip lang ako ikuwento.
About Cherry Lou. Pero hindi naman mahalaga, so huwag na lang.

TY : Ayoko diyan sa kaibigan mo.

MEG : Cherry Lou?

TY : Oo. Kulot saka ang laki ng buhok. Sabi ng mga matatanda samin noon,
kapag kulot saka malaki ang buhok, ibig sabihin maraming sikretong alam.
Ibig sabihin tsismosa. Huwag ka nga sama ng sama diyan.

MEG : She's my only friend in the office.

TY : Hindi mo naman kailangan ng friend. You're a married woman. Tama na
ang pamilya mo.

MEG : Ok.

TY : Matulog ka na.

MEG : Papa, I think it's going to rain na.

TY : Sara mo 'yang bintana mamaya.

MEG : Ok. (*Saglit*) It's starting na.

TY : Sara mo na. Mababasa tayo.

Maririnig ang unti-unting pagbuhos ng ulan.

Malalaking patak, tapos biglang buhos.

Maigsing tableau.

Tatayo si Meg para isara ang bintana.

Unti unting magdidilim para sa pagwawakas ng dula.

WAKAS